

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515202973
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3515202973.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: O. banka A., a.s., T. XX XXX XXX, so sídlom J., I. XX, proti žalovanému: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. M. nad Z., C. XX, o zaplatenie 971,01 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu, proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17. januára 2019, č. k. 12C/208/2015-183, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným, rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol, výrokom II. žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 10.04.2015 domáhal, aby súd rozhodol o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť istinu vo výške 971,01 Eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 971,01 Eur od 06.02.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobca zotrval v priebehu konania na podanom žalobnom návrhu, tento považoval za opodstatnený, nepremlčaný, mal za to, že napriek odstúpeniu od zmluvy má nárok na odplatu za poskytnuté služby, ktoré tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva o bežnom účte je zmluvným typom upraveným v Obchodnom zákonníku, v zmysle ktorého účinky odstúpenia od zmluvy nastávajú ex nunc, t. j. zmluva zanikne až doručením odstúpenia druhej zmluvnej strane a premlčacia doba je trojročná. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, pre prípad, ak by mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu, žiadal o povolenie splátok. Pre posúdenie premlčania uplatňovaného nároku žalobcu, považoval súd za potrebné bližšie charakterizovať právny vzťah medzi stranami. Žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 13.05.2011 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Zmluvné strany sa dohodli na vedení účtu za podmienok uvedených v Zmluve a všeobecných obchodných podmienok. Na základe Zmluvy poskytol žalobca žalovanému službu Povolené prečerpanie na osobnom účte a žalovaný prostredníctvom svojho účtu vykonával bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na ťarchu osobného účtu, na ktoré mu žalobca poskytol peňažné prostriedky. Žalovaný však porušil zmluvné povinnosti, ktorým sa zaviazal v Zmluve, a preto žalobca listom zo dňa 29.01.2013 odstúpil od zmluvy. V zmysle ods. 19.8. Všeobecných obchodných podmienok Doručovanie - písomnosť banky adresovaná klientovi sa považuje za doručenie tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku, teda odstúpenie sa považuje za doručené dňom 05.02.2013, a preto žalobca dňa 06.02.2013 uzatvoril účet žalovaného. Právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o bežnom účte s poukazom na charakter účastníkov posúdil ako spotrebiteľský vzťah bez ohľadu na to, že

zmluva o bežnom účte je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka) a na predmetný právny vzťah medzi stranami aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako fyzická osoba vystupuje v tomto právnom vzťahu ako spotrebiteľ a žalobca vystupuje ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Prednostné použitie ustanovení Obchodného zákonníka na spotrebiteľské právne vzťahy, aj keď ide o vzťahy vyplývajúce zo zmluvy o bežnom účte ako absolútneho obchodu upraveného v Obchodnom zákonníku, by znamenalo spochybnenie režimu ochrany spotrebiteľa upravené v Občianskom zákonníku a v osobitných predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa, pričom práve tieto sú voči Obchodnému zákonníku *lex specialis*. V tejto súvislosti súd poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013, podľa ktorého prednostným použitím ustanovení Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku, nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. Ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachováva právo žalobcu (dodávateľa, veriteľa) na všetky poplatky a sankcie aj napriek jej zrušeniu s účinkami od vzniku spotrebiteľskej zmluvy v dôsledku odstúpenia, zhoršuje postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzuje nad rámec povinností vzniknutých pri odstúpení podľa Občianskeho zákonníka (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa po zániku zmluvy s účinkami *ex nunc* je v neprospech spotrebiteľa. Na základe uvedeného súd prvej inštancie vychádzal v tejto spotrebiteľskej veci výlučne z úpravy dôsledkov odstúpenia od zmluvy a úpravy bezdôvodného obohatenia v Občianskom zákonníku. S poukazom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k vznieseniu námietky premlčania a že právo žalobcu na zaplatenie je právom, ktoré podlieha premlčaniu, súd skúmal, či došlo ku kvalifikovanému uplynutiu času, teda zániku súdnej vymáhateľnosti. Zistenie premlčania uplatneného nároku má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Začiatok plynutia premlčacej doby je podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd považoval uplatnenú pohľadávku žalobcu za premlčanú z dôvodu, že uplatnenú pohľadávku bolo možné prvýkrát uplatniť dňa 06.02.2013 (t.j. v deň nasledujúci po odstúpení od zmluvy po uzatvorení účtu), a žalobný návrh bol podaný na súde dňa 10.04.2015, teda po márnom uplynutí 2 - ročnej premlčacej doby podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto žalobný návrh zamietol bez toho, aby ďalej posudzoval vecnú správnosť a opodstatnenosť uplatňovaného premlčaného práva (čo do základu a výšky).

3. Vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1 - 4, § 54 ods. 1, 2, § 48 ods. 1, 2, § 100 ods. 1 - 3, § 101, § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom konaní súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a preto by patrilo právo žalovanému ako strane úspešnej v spore na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, avšak žalovaný uviedol, že mu nevznikli v súvislosti s konaním žiadne trovy, náhradu trov konania si neuplatňuje, a preto mu súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že žalobe vyhovie a zaviazže žalovaného nahradiť mu trovy konania, namietajúc dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (nesprávne právne závery). Dôvodil, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval na posudzovanú vec režim bezdôvodného obohatenia a tým aj premlčaciu dobu podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho vo výsledku žalobu nesprávne zamietol, vychádzajúc z domnienky premlčania, keďže v tomto prípade sa zmluva v dôsledku odstúpenia nezrušila od počiatku, nejde teda o vydanie bezdôvodného obohatenia a nemôže sa preto na tento prípad aplikovať len dvojročná premlčacia doba, namiesto všeobecnej trojročnej, pri správnej aplikácii ktorej by bolo nevyhnutné dôjsť k záveru, že pohľadávka žalobcu premlčaná nie je a teda nie je ani dôvod pre zamietnutie žaloby. V súvislosti s jeho názorom poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. k. 25Co/64/2018-207 zo dňa 18.12.2018 a Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Co/87/2017-72 zo dňa 27.04.2017, ktoré nesúhlasili s názormi vyslovenými súdmi prvej inštancie v otázke, že nárok uplatnený žalobcom v obdobnej veci je potrebné posudzovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v dôsledku odstúpenia veriteľa od zmluvy, kedy vyslovili, že odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, avšak odstúpenie od zmluvy s účinkami *ex nunc* nie je v rozpore s ust. § 48 Občianskeho zákonníka, keďže Občiansky zákonník umožňuje aj odlišné dohodnutie účinkov odstúpenia, a to dohodou strán, a keďže v uvedenom prípade (konkrétne v prípade posudzovanom KS

Prešov) právne následky odstúpenia od zmluvy boli dohodnuté zmluvou, bolo potrebné na túto dohodu účastníkov prihladať, keďže ňou boli upravené právne následky odstúpenia od zmluvy, majú za to, že uvedená dohoda nemá za následok zhoršenie postavenia spotrebiteľa a nie je ani špecifickou zmluvnou podmienkou, ktorú by žalobca uplatňoval z dôvodu zvýhodnenia svojho postavenia na úkor spotrebiteľa. Banka má preto nárok na odplatu za poskytnuté služby, a to aj pri spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. V konkrétnostiach posudzovanej veci, keďže žalobca znížil limit povoleného prečerpania na nulu dňa 29.01.2013, dlh bol povinný vyrovnať do 7 dní s poukazom na bod VOP čl. 8.9, premlčacia doba trojročná začala plynúť dňa 06.02.2013, a keďže žaloba bola podaná v mesiaci 4/2015, nárok premlčaný nie je.

6. Žalovaný nevyužil svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

9. Súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok v poradí druhým vydaným rozhodnutím (prvé rozhodnutie zo dňa 24.04.2017 pod č. k. 12C/208/2015-92 bolo zrušené odvolacím súdom uznesením zo dňa 11.07.2018 pod č. k. 27Co/141/2018-117), zaoberajúc sa predovšetkým medzičasom žalovaným vznesenou námietkou premlčania, posúdiac uplatnený nárok ako premlčaný, žalobu zamietol, za súčasného posúdenia účinkov odstúpenia žalobcu od úverovej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, vychádzajúc z ktorého sa zmluva zrušuje od začiatku, ex tunc (§ 48 Občianskeho zákonníka) a účastníci sú si povinní vrátiť všetko, čo podľa nej dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka), v nadväznosti na čo nárok žalobcu kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie uplatnené na súde až po uplynutí premlčacej doby (§ 107 ods. 1 OZ).

10. Žalobca odvolaním namietal správnosť právneho záveru súdu prvej inštancie v otázke premlčania uplatneného nároku, podľa ktorého odstúpenie žalobcu od predmetnej zmluvy listom zo dňa 29.01.2013 a jeho účinky je potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, s následnou kvalifikáciou uplatneného nároku ako bezdôvodné obohatenie a k nemu sa viažuce premlčanie podľa § 107 ods. 1 OZ tvrdiac, že i keď sa v tomto prípade jedná o spotrebiteľský vzťah, zmluvné strany si účinky odstúpenia upravili odlišne v čl. 8.9. VOP (ex nunc), v dôsledku čoho je potrebné uplatnený nárok podriaďiť prieskumu v prípade vznesenej námietky premlčania vo svetle všeobecnej trojročnej doby. Uplatnil tak dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

11. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil, a odvolateľ ju tiež ani netvrdil.

12. V ďalšom odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie vecnému prieskumu z hľadiska žalobcom uplatneného odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (nesprávne právne závery).

13. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

14. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dostatočne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď predovšetkým právny vzťah založený zmluvou o úvere posúdil ako spotrebiteľský (§ 52 a nasl. OZ), vyžadujúci si jeho podriadenie normám spotrebiteľského práva a po zistení, že nárok žalobcu je premlčaný, správne žalobu zamietol posúdiac účinky odstúpenia žalobcu od úverovej zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, vychádzajúc z ktorého sa zmluva zrušuje od začiatku, ex tunc (§ 48 Občianskeho zákonníka) a účastníci sú si povinní vrátiť všetko, čo podľa nej dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka), v nadväznosti na čo nárok žalobcu správne kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie uplatnené na súde až po uplynutí premlčacej doby (§ 107 ods. 1 OZ), dôvodne posúdiac zmluvné dojednanie upravujúce odlišné účinky odstúpenia od zmluvy ako neplatné, poškodzujúce spotrebiteľa (§54 ods. 1 OZ). Súčasne správne tiež vzhľadom na plný úspech žalovaného v spore, konštatoval vznik nároku na jeho strane na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP), avšak dôvodne právo na ich náhradu tomuto vo výsledku nepriznal, keďže mu trovy v konaní nevznikli. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na tieto poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval všetky pre strany známe fakty spolu so správnou citáciou právnych predpisov.

15. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné:

16. Žalobca sa teda v konaní prostredníctvom odvolacích námietok dovoľáva odlišného posúdenia premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku, tvrdiac existenciu zmluvných dojednaní upravujúcich účinky odstúpenia od zmluvy diferentne, ako tieto upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

17. Odvolacie námietky k vyššie uvedenému sa vzťahujúce, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

18. Podľa žalobcu by odstúpenie od zmluvy a jeho účinky mali byť posudzované podľa príslušných ustanovení zmluvy, konkrétne bodu 8.9. VOP. Rozdiel v účinkoch odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a uvedeného ustanovenia zmluvy je zrejмый. Zatiaľ čo pri odstúpení od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje od začiatku, ex tunc (§ 48 Občianskeho zákonníka) dôsledkom čoho je, že účastníci sú si povinní vrátiť všetko, čo podľa nej dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka), teda nastupuje režim bezdôvodného obohatenia spojený so subjektívnou dvojročnou premlčacou dobou (§ 107 ods. 1 OZ), tak pri odstúpení od zmluvy podľa bodu 8.9. VOP sa zmluva zrušuje od momentu účinného odstúpenia, ex nunc a poskytnuté peňažné plnenie sa vracia spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve, ktorý nárok už nie je bezdôvodným obohatením a je spojený s dlhšou všeobecnou trojročnou premlčacou dobou. V tomto konkrétnom prípade táto rozdielnosť účinkov odstúpenia od zmluvy teda znamená, že pri akceptácii dojednaného zmluvného ustanovenia upravujúceho účinky odstúpenia od zmluvy, by nárok nebol premlčaný.

19. V posudzovanej veci predovšetkým nemožno pochybovať a nespochybňuje to ani žalobca, že právny vzťah založený dotknutou zmluvou je vzťahom spotrebiteľským, na ktorý dopadajú normy spotrebiteľského práva.

20. Pre posúdenie rozhodujúcej otázky má potom ťažiskový význam ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré súd prvej inštancie správne aplikoval a interpretoval, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Odvolací súd je toho názoru, že správne je potrebné toto zákonné ustanovenie vykladať tak, že pri posudzovaní vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou je potrebné aplikovať tie ustanovenia právnych predpisov, ktoré sú pre spotrebiteľa z hľadiska ochrany jeho práv výhodnejšie, čo je plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, a to nielen v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých

inštitútov súkromného práva (ako je to napríklad aj v prípade odstúpenia od zmluvy, kedy je dôvodné aplikovať občianskoprávnu úpravu a nie podnikateľské právo - Obchodný zákonník), ale tiež v prípade kolízie medzi posúdením účinkov odstúpenia od zmluvy podľa občianskoprávnej úpravy v kolízii so zmluvnými dojednaniami, ak tieto predstavujú zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Preto aj odstúpenie od zmluvy v posudzovanej veci, bolo potrebné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka (§ 48 Občianskeho zákonníka) s účinkami zrušenia zmluvy od počiatku (ex tunc), ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie oproti úprave v zmysle zmluvných dojednaní. Zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorými sú upravené účinky odstúpenia od zmluvy odlišne od právnej úpravy v Občianskom zákonníku v neprospech spotrebiteľa, akou je v tejto veci dojednanie v bode 8.9. všeobecných obchodných podmienok, na ktoré poukazuje v odvolaní žalobca, je ako rozporné s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatným.

22. Vo svetle uvedenej interpretácie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka odvolací súd za správne považuje právne posúdenie účinkov odstúpenia žalobcu od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Keďže režim bezdôvodného obohatenia je spojený s dvojročnou subjektívnou premlčacou dobou (§ 107 ods. 1 OZ), za správneho stanovenia počiatku jej plynutia dňom 06.02.2013, kedy žalobca po odstúpení od zmluvy mohol svoje právo po prvýkrát uplatniť (určenie ktorého počiatku odvolaním nenapadol ani žalobca), pri zistení, že žaloba bola podaná na súde dňa 10.04.2015, nezostávalo súdu prvej inštancie iné, ako žalobu zamietnuť, správne bez toho, aby za daných okolností posudzoval vecnú stránku nárokovaného plnenia z hľadiska jeho základu a výšky.

23. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie postupoval pri posúdení premlčania správne, jeho rozhodnutie ako vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zmene napadnutého rozhodnutia, k čomu nie je spôsobilý ani poukaz odvolateľa na rozhodnutia iných odvolacích súdov, či nižšieho súdu, keďže nimi odvolací súd v posudzovanej veci viazaný nie je.

24. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal právo na ich náhradu žalovanému vo vzťahu k žalobcovi napriek jeho úspechu v odvolacom konaní, keďže tomuto preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).